

har det Indtryk, at man i denne Samling har saa store og vigtige, ja for Landets Velfærd afgørende vigtige Sager til Drøftelse, at jeg ikke rigtig forstaaer, at man har Tid til Drøftelse af Eksperimenter, endsige til en akademisk Drøftelse af rene Hypoteser. Men naar det ærede Medlem fra Kellerrup har, om jeg saa maa sige, stillet sig saa elskelig overfor de Herrer Socialdemokrater, saa vilde det lidet somme sig for os ikke at vise den selv-samme Elskværdighed. Dog haaber jeg, at det ikke skal blive Skik og Brug i Folketinget, at der nedsættes Udvalg, der ere en Slags gratis Aften- og Morgenkursus for Medlemmerne i Nationaløkonomi. Hvis der en anden Gang skulde blive stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg for at undersøge Danmarks Forhold til Manden i Maanen, turde det vel være tvivlsomt, om vi skulde nedsætte dette for at belære de Herrer om Astronomi. Men altsaa, naar Tilfældet er dette, at man fra Socialdemokraternes Side ønsker paa en grundig, i Detailler gennemført Maade at faa Umuligheden af dette Forslag godtgjort, er denne Elskværdighed overfor Kolleger indenfor Tinget af en saadan Art, at det vel neppe er rigtigt at modsætte sig det. Jeg har derfor til syvende og sidst kun en enkelt Bemærkning tilbage.

Den ærede Ordfører kom blandt andre til at nævne et Navn, som man vel ellers ikke plejer at drage ind i disse Forhandlinger, idet han paa en Maade, som vi undertiden have set det fra de Herrer Socialdemokrater, søgte at stille moderne Socialdemokrati og Kristendom sammen, og særlig tog han Kristendommens Stifter til Indtægt. Herpaa vil jeg svare, at saa meget turde dog vel i hvert Fald være vist, at det Evangelium, som Jesus fra Nazaret prædikede, var ikke noget Hadets og Misundelsens Evangelium. Og naar der tales saa meget om det moderne Fremskridt, ønsker jeg i al Alvor at sige, at man kunde sikkert i et lille Samfund undvære Snese, ja, Hundreder af moderne Trafikretninger, Telefoner, W. C.'er o. s. v. o. s. v., hvad De ville nævne af moderne Komfort, og Samfundet vilde endda staa sig betydeligt bedre, hvis man i Stedet havde nogle af de kristelige Dyder, som ikke have Kurs indenfor Socialdemokratiet, som f. Eks. Evne til Selvvurdering, Sagtmodighed og andre lignende kristelige Dyder.

H. Neergaard: Nu er denne Debat vel snart udtømt, og vi have fra de forskellige Sider hørt Sagen vurderet paa

forskellig Maade, og jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de tre sidste ærede Talere. Kun et Par Momenter vil jeg endnu føje til. Sukkerfabrikationens Udvikling i Europa er et Produkt af Videnskab, Teknik og Toldbeskyttelse. Den er fra sin Begyndelse et Produkt af Videnskaben. Det var saaledes en tysk Kemiker ved Berlins videnskabelige Akademi, som hed Marggraf, som i 1747 ved en meget vanskelig kemisk Analyse fandt, at Roer indeholdt omtrent lige saa meget Sukker som Sukkerrør. Det var hans Efterfølger ved Akademiet, en anden Kemiker, der hed Achard, der udførte dette i Praksis ved at formaa nogle Mænd til at bygge en Forsøgsfabrik i Schlesien i Slutningen af det 18de Aarhundrede, og paa denne Fabrik lykkedes det ham at fremstille et nogenlunde brugeligt Sukker af Sukkerrøer. Desværre ødelagde Napoleonskrigene denne vordende Industri, men ikke desto mindre er det den, hvorpaa hele vor moderne Sukkerroeindustri i Europa hviler. Det, at Videnskaben direkte gaar ud i Praksis paa denne Maade, og det, at Praksis forstaaer at optage dens Lære, synes jeg, er en Sag, der har stor Interesse, og som man nøje skal lægge Mærke til, og navnlig beder jeg dem, som ofte undervurdere Videnskabeligheden og den virkelige Faguddannelse, lægge Mærke til, hvorledes dette rent videnskabelige Værk er blevet til den uhyre Nytte, som det er blevet for Europa. Og det vil vist ingen bestride, hverken Forslagsstillerne eller nogen anden, at Sukkerroeindustrien er bleven af uhyre Nytte for Europa og ogsaa for Danmark.

Det, der senere bragte Industrien frem, var, som sagt, Toldbeskyttelsen. Nu sagde det ærede Medlem fra Kellerrup (N. P. Jensen), at det var et Hul i Toldlovgivningen, der gjorde, at Sukkerindustrien kom til at blomstre her i Landet. Ja, det er jo kedeligt, at netop det, som var nødvendigt, og som var en fortrinlig Maade til at skaffe denne udmærkede Industri frem her i Landet, var et Hul i Lovgivningen. Men naturligvis, naar man har visse Teorier i Retning af, hvorledes Tolden skal virke og benyttes, kan jeg godt forstaa, at det for visse Mennesker er en Glæde at sige, at det er et Hul, skønt man skulde netop med Anerkendelse have sagt, at det var klogt tænkt af de Folk, som den Gang vare Politikere, at man hjalp denne Industri frem med den rimelige og fornuftige Toldbeskyttelse, som den fik. Det er et udmærket Bevis paa, hvorledes